

يوازې په لفظي ورته والي باندې بسنه کېږي، په هغه حال کې دا هم ويل کېدلی شي چې پارسوانه ممکن له پښتو نه راوتلې وي، خو دغه حکم هغسې د منلو وړ نه کېږي، لکه د مارگن سترن حکم چې د منلو وړ نه دی.

ساکا او ستیان سره بېل تېرونه وو:

ساکا هم د قوم ولي او هم د ژبې له نظره له پښتنو سره ډېر نژدې دي او شايد په اصل کې سره يو وي، يا پښتانه د ساکا کومه څانگه وي، دغه موضوع به وروسته پوره وڅېړله شي. دلته به ساکا په عمومي ډول معرفي شي په سر کې به دغه موضوع روښانه شي چې د ډېرو پوهانو ليکنې يې گډې وډې کړي دي او هغه دا چې ستیان او ساکا دواړه يو قوم او اريايي دي، په داسې حال کې چې دوی په واقع کې سره بېل قومونه دي او ستیان لا اريايي نه دي، خو دوی هېرودوت د وخت راهيسې يو قوم گڼل شوي دي ځکه چې په هغه وخت کې د پارس خلکو ستیان ساکا بلل. د هېرودوت په وينا "ساکا (Scae) چې ستیان (Scythians) دي لوړې مخروطي ډوله جگې خولې په سر کوي. دوی پرتگونه اغوندي او ځای ليندي او چرکي او پر هغو برسېره تېرگي گرزوي، چې دوی يې ساگاريس (Sagaris) بولي. دوی اميرگيان (Amyrgian) ستیان

وو، خو ساکا ورته ويل کېده ځکه چې پارسووان ساکاته ستیان وايي. (۴۷) "

دا چې ستیان او ساکا سره بېل تېرونه وو، د شلمې پېړۍ په پای کې د قبرونو په لوڅېدلو سره تثبیت شوی، دوی په بېلو سیمو کې خواره وو او ژوند لارې یې هم سره بېلې وې. دوو انسان پېژندونکو گوردن چایلد او کم بال (J.D.Kimball) دغه واقعیت تثبیت کړی او د لرغونې زمانې جغرافیه پوه سټرابو (Strabo) ستیان په اروپا کې په ښه کړي، په داسې حال کې چې د ساکا خلکو لومړنۍ مینه د لويديځې التای (Altai) غرونو او د کسپین ترمېنځ سیمې وې او د دغو دواړو تېرونو ژوند لارې او کلتور هم سره متفاوت وو.

لکه چې دمخه ويل شوي ستیانو د روسیې په سهیل کې د سمریانو (Cimmerians) دولت ټنگ کړ او دوه پېړۍ یې واکمني وکړه او بیا د اثورامپراتوري ته ننوتل او د پارس له لويديځ نه یې تر مصر پورې یرغلونه کول (۴۸). وروسته اریایي قوم سرمه تیان (Sarmatians) پر دوی غالب شول او دوی د لويديځ پر لور لاړل. گوردن

چایلد د ارکیالوجي شواهدو له مخې وايي، چې ستیان له ختیځ نه بلغاریې، هنګري او ختیځ جرمني ته د یرغلګرو په توګه ننوتل. دی هم وايي، چې ستیانو په سهيلي روسیې کې دوه پېړۍ واکمني کړې (۴۹). نامتو

جغرافيه پوه سټرابو (د زوكړې كال مخزېږدي ۲۴) د لويديځې اروپا په راين (Rhine) او برتانيې ته نژدې^(۵۰) د ستيانو يادونه كوي. دا به د اتلانتيك سمندرو چې ستيان يې په پاى كې پرځاى ودرول، چې څو پېړۍ دمخه له منگوليانه د لويديځ په لور د کوچيانو په توگه خوځېدلي او په زېږدي لومړۍ پېړۍ كې يې له خپلو كورنيو سره ځانونه لويديځې اروپا ته ورسول او بيا ورک شول.

د چايلد په وينا د ستيانو په اړه ژبنې شواهد د غومره لږ دي، چې د هغوله مخې د دوى په اړه هېڅ ډول حكم نه شي كېدلى. هنريې د اريايانو له هنر څخه اغېزمن و، خو هغه ځانله ځانگړتيا لرله. خود ستيانو د مړو څښولو رواجونه په څرگند ډول د غسې غير اريايي او غير هندي وو، چې د اريايانو له هېڅ ځانگړي سره جوړ نه راتلل. د مشر په گور باندې به د هغه مېرمنې او نوکران وژل کېدل او د وير کوټې شاوخوا به اسونه سوري کېدل او نېغ درول کېدل. دغه رواجونه د لوړې اسيا په غير اريايي کوچيانو کې په ټولو دورونو کې د منيانو (Minns) غوندې ليدل شوي دي. ددغو ځانگړتياوو له مخې گوردن چايلد "ستيان د هونانو، تارتارانو او پيشننگرانو (Peschenegs) مخکښان" گڼي او په دې کې هېڅ شک نه کوي^(۵۱). د مري په سر دغه روايت په اصل کې د هېرودوت روايت دی.

تورات اجوج ماجوج همدغه ستیان دي او په قرآن مجید کې دوی د ځمکې پر سر مفسدان ګڼل شوي دي.

له دغې شرحې نه جوتنه ده، چې ستیان نه یوازې ساکا او اریایي نه وو، له پښتنو سره په چم ګاونډیتوب کې هم نه او سپدل په داسې حال کې چې ساکا او پښتانه هم په ژبه او هم په قومي جوړښت کې سره ډېر نژدې وو.

ساکا د سپین پوټکو اریایانو یو لوی ټبر یا د څو لویو ټبرونو یو لوی کانفدریشن یا لوی اتحاد وو، چې له مخزېږدې اتمې نه تر دریمې پېړۍ پورې د ارال له لوی ډنډ نه نیولې په سغدیانه او فرغانه کې آن تر کانسو (Kansu) پورې د تیان شان (Tien Shan) د غرو دواړو خواوو او د التای په غرنیو درو او پراخو دښتو کې خپاره وو او کوچیانې ژوند یې لاره. کم بال لا وایي، چې په دغو نژدې وختونو کې د ساکا د خلکو ګورونه ان د منګولیا د التای د غرونو په سهیل کې هم موندل شوي دي^(۵۲). تاریخپوه رنه ګروسی (Rene Grousset) هم وایي چې له عیسوي کال نه دمخه ساکا په فرغانه او کاشغرته نژدې د تیان شان د غرو په دواړو خواوو کې او سپدل دی هم د کم بال په شان وایي، چې د تیان شان او د تارم (Tarim) حوضه آن تر اتمې زېږدې پېړۍ پورې د هندو اروپایي ژبو سیمې وي. په دې ډول د ترک او مغلو د قومونو پراخه سیمه د

هندو اروپايي ژبو ويونكيو سيمه هم وه، چې يوچيان، ساكا او سرمه تيان يې لوی تېرونه وو او ترفان، کارابنار يا کار شهر (Kara Shahr) او کوچا (Kucha) د دوی مهمې سيمې وې. کاشغرته نزدې يې ختيځ اريايان او په کيوچووان (Kiuchuan) کې د کوچا اريايان تخاريان وو، چې يوچيان ورته منسوب وو. دا اورل ستاين (Avrel Stein) و، چې په شلمې پېړۍ کې په ختن کې يې د ساکا ژبه کشف کړه چې "ختيځه ايراني" ده^(۵۳). په دغو سيمو کې د اريايي تېرونو دغه شته والی هغه نظر پياوړی کوي، چې وايي د اريايانو اصلي هېواد د چين او منګوليا سهيل کې ګان سوياکان سوکي لټوي^(۵۴).

کم بال د لومړي داريوش د وخت د ليکنو له مخې وايي، چې په هخامنشي دوره کې ساکا شايد د دغو درېيو سترو تېرونو يو کنفدرېشن و: مساګيتاي (Massagetae)، هاماورګه (Haumavarga) او تګراکس هارده (Tigraxhauarda). مساګيتاي په فرغانه کې اوسېدل او د مېشته کېدلو په حال کې وو. هاماورګه له سردريانه خوا سغدiane نيولې وه او تګراکس هارده د کسپين په ختيځه کې په دهستان کې اوسېدل^(۵۵). فراي د ساکا تېرونه د زړې پارسو د ليکنو له مخې په دې ډول ښيي: ساکا هاماورګه، ساکا پارادريا (له سين نه خوا)، ساکا تيګراخاده (Tigrakhauda) د مخروطي جګو خوليو

خاوندان)، ساکا پاراسغدام (Saka Para Sugdam) او د هوارو ساکا^(۵۲). د ساکا د هېڅ تېر سیمه په دقیق ډول په ګوته کېدلی نه شي. د غومره ویل کېدلی شي چې ساکا په هخامنشي دوره کې د لویدیځ کاشغر، ختیځ کسپین او سردریا یا جیحون ترمنځ سیمو کې کوچیانې ژوند لاره او کلي او ښارونه یې نه لرل او د اپیساکوی (Apaisakoi) خانګې یې په فرغانه کې کرڼه کوله او ماهي نیول.

ساکا او هخامنشي امپراتوري:

د ساکا اړیکې له هخامنشیانو سره له پیل نه ترخه وو. سیروس غوښتل چې د اراکس (Araxes) سین یا سردریا (جیحون) د هغه د امپراتوري ختیځه پوله وي. دا د مساګیت ساکا سیمه وه او د هغو واکمنې تومیریس (Tomyris) ورته ځواب واستوه چې د دوی د هېواد د لاندې کولو تکل ونه کړي. د هېرودوت په وینا سیروس هغې ته د واده وړاندیز وکړ، خو هغه پوهېدلې چې دی غواړي په دغه پلمه د دوی هېواد لاندې کړي. بیا نو د سیروس، د هخامنشي امپراتوري مؤسس او د مساګیتانو ترمنځ جګړه ونښته او "د مساګیتانو درېیمه برخه پوځ په دوی توی شول او د سیروس د پوځ هغه برخه چې یې شاته پرې ایښې وه، د هغوی له مقاومت سره سره